

**INFINITIV MIT/ OHNE „ZU“ – INFINITIV S ČÁSTICÍ „ZU“/ BEZ ČÁSTICE „ZU“**

Závislý infinitiv s zu může mít v němčině částici „zu“ nebo se jedná o infinitiv prostý.

Prostý infinitiv bez se používá:

1. po způsobových slovesech: **Er muss kommen.**
2. po tvarech pomocného slovesa werden (budoucí časy, konjunktivy): **Ich werde es dir erzählen.**
3. po slovesech označujících pohyb: **gehen, laufen, kommen, fahren:**
Sie kommt uns besuchen. Er läuft sie begrüßen. Wir gehen Volleyball spielen.
4. po slovesech vnímání: **fühlen, spüren, hören, sehen** a po slovese **finden:**
Ich höre den Vater kommen. Ich spüre mein Herz klopfen. Wir sehen das Flugzeug landen. Er fand sie im Bett liegen.
5. po slovesech **bleiben, lassen a schicken:**
Sie lässt ihn lange warten. Bleiben Sie sitzen. Ich schicke die Kinder schlafen.
6. ve spojeních typu:
Tobě se to mluví. **Du hast gut reden.**
Jeho auto stojí před domem. **Er hat sein Auto vor dem Haus stehen.**
7. ve funkci rozkazovacího způsobu:
Nicht rauchen! **Nekuřte!**
Stehen bleiben! **Zůstaňte stát!**
8. po slovesech **lernen, lehren, heißen**, pokud není infinitiv rozvitý:
Učí se plavat. **Er lernt schwimmen.**
Učí se používat nový přístroj. **Er lernt (,) das neue Gerät (zu) benutzen.**